

men tilsammen og koordinerende kan de gøre meget mere.

Til gengæld er vi ikke så glade for punkterne 3 og 4. At der skal tilbydes livsmodsun- dervisning og undervisning i mestring af eget liv til børn og unge finder vi er stærkt problematisk. Vi ved jo, at det at træffe en beslutning om at begå selvmord er noget af det sidste, vi menne- sker overhovedet overvejer, fordi det ligger så dybt i os, at vi ønsker at holde fast i vort liv, og sådan skal det heldigvis være. Men vi ved også, at for dem, der har gjort sig tanken én gang, har tanken meget nemt ved at komme tilbage, når der en anden gang opstår problemer. Og hvis vi så med denne livsmodsun- dervisning laver en undervisning i, hvad selvmord er, hvorfor der er nogle, der begår selvmord, og hvordan man kan undgå at begå selvmord osv., starter vi en række tanker hos børn og unge, som måske al- drig nogen sinde har overvejet bare at komme i nærheden af noget, der minder om selvmord. Men vi starter altså en række tanker, og det er problematisk, for den dag, hvor personen er i en meget svær situation, kan han eller hun godt huske den undervisning: Nåh ja, der er jo noget med, at der er nogle, der vælger en løsning, som hedder selvmord. Så det er problematisk, og derfor skal vi lade være med det.

Det samme gælder for den offentlige infor- mations- og holdningskampagne. Den skal vi heller ikke starte på. Jeg tror faktisk, at langt de fleste mennesker godt ved, hvordan de skal for- holde sig til det her, så derfor er der ingen grund til, at vi gør det. Det, der er behov for, er, at akutmodtagelserne bliver bedre gearet til at tage imod, at den opfølgende behandling bliver bedre, og at vi sikrer, at de frivillige sociale hjælpeforanstaltninger kan fortsætte deres ar- bejde, og jeg kan forstå på ministeren, at i hvert fald den sidste pind har man taget hånd om.

Så konkluderende må jeg sige, at som SF's forslag foreligger her, kan vi ikke støtte det.

Villy Søvnald (SF):

Allerførst tak for de mange pæne ord!

Det er rigtigt, at det er et svært emne, og nogle, bl.a. fru Tove Fergo og fru Tove Videbæk, lægger op op til nogle store debatter om værdier og sådan noget. Det er jeg for så vidt enig i er en vigtig del af den her debat, men det er bare lidt svært at håndtere politisk i form af forslag og den slags. Det er jo i virke- ligheden historien om et rigt samfund, der for nogle er uhyggelig koldt, og det synes jeg

bestemt er en meget lang og grundig og spændende debat værd.

Jeg skal sige til sundhedsministeren, at vi be- stemt vedstår de aftaler, vi har lavet om sats- puljen. Vi ikke alene gør det, vi gør det oven i købet ikke engang skamfuldt. Vi er meget glade for dem, specielt på dette område.

Man kan vel sige, at der er tre dele af det satspuljeforlig, vi har indgået, der specielt har betydning for området her. Den ene er, at vi har afsat 8 mio. kr. i år 2000 og 9 mio. kr. i hvert af de efterfølgende 3 år, altså i alt 35 mio. kr. til en bedre indsats specifikt rettet mod dette område og til støtte for Livslinjen.

Derudover er der to områder, som vist også blev nævnt undervejs, og som har meget stor betydning. Det ene er, at vi over de næste 3 år bruger 750 mio. kr. til en forbedret indsats in- den for psykiatrien. Det er jo et kerneområde med hensyn til selvmord, så det er også en be- slutning, der selvstændigt har stor betydning for det, vi diskuterer.

Det sidste område, jeg vil nævne, er hjælpen til de hjemløse, hvor der i alt gives 240 mio. kr., hvis man lægger det hele sammen, i de næste 4 år til en bedre indsats for hjemløse. Det tror jeg også vil have betydning her.

Jeg er enig i ministerens bemærkninger om det glædelige i faldet i selvmordstallene, men også i den konstatering, at tallene på trods af det glædelige fald stadig er uhyggelig høje, og det er derfor, vi insisterer en lille smule på den- ne debat.

Vi har ikke for vane at genfremsætte forslag, der er stemt ned, i SF, for det synes jeg nogle gange godt kan være en uskik og en unødigt trætte. Men jeg tror, vi her er på et sted, hvor vi er nødt til at insistere på, at denne debat skal føres til ende, og når man så kan konstatere, at summen af tiltag i hvert fald har den konsek- vens, at anstrengelserne bliver forøget, synes jeg, det er udmærket.

Ministeren nævnte i sin gennemgang, at der er en række initiativer i gang. Det er jeg også enig i, og vi har også noteret os i SF, at der sker noget på området.

Man kan jo sige, at billedet er meget forskel- ligt, og vi har ikke insisteret på en bestemt mo- del, en bestemt måde at organisere det på. Det afgørende for os har været, at der er initiativer i gang alle steder, men ikke at låse sig fast på en bestemt model. Det tror jeg vil være uklogt af Folketinget at gøre.